

תלמודו בידו

דף פג עמוד ב

א] חולה שצריך לאכול פירות בשבת והם טבל, האם עדיף לתקנם או להאכילו טבל ?

ב] האם התנאים היו מדייקים בשם בעל האכסניא אם נאה הוא או מכוער ?

ג] כיצד מניעת נטילת מים ראשונים גרמה לאכילת חזיר ?

א] טבל דאורייתא: יפריש תרומה ומעשר ויתקן את הטבל כדי להאכילו חולין מתוקנים, שאין בהפרשת תרומה אלא איסור דרבנן.

טבל דרבנן: 1. גדלו בעציץ שאינו נקוב, יש לתקנם ולא להאכילו טבל. שמא יבואו להאכילו גם דגן שצמח בעציץ נקוב, והוא טבל מדאורייתא.

2. ירק שעיקר חיוב לעשרו מדרבנן: לרבי מאכילו בלי לעשר. לר"א בר' שמעון, יעשר קודם שיאכילנו.

ב] ר' מאיר דייק, ששם מכוער עורר אצלו חשש. ר' יהודה ור' יוסי לא דייקו. וכשהתאכסנו אצל אדם ששמו "כידור", חשש ר' מאיר שרשע הוא, על שם "כי דור תהפוכות המה", ולא הפקיד אצלו את ארנקו לשבת.

אבל ר' יהודה ור' יוסי הפקידו אצלו, ובמוצאי שבת הוא הכחיש זאת. כשראו עדשים על שפמו, הלכו אצל אשתו וביקשו בשמו את ארנקיהם. ונתנו סימן לאשתו ששלחם, שאכלו באותו יום עדשים. וכשמע שאשתו מסרה להם את ארנקיהם, הרג אותה.

ג] יהודי בעל פונדק מכר אוכל כשר לישראל, ובשר חזיר לגויים. פעם אחת בא ישראל לפונדק ולא נטל את ידיו, וחשבוהו לגוי והאכילו חזיר.